

Diari del Vapor

de Sant Vicenç de Castellet

Editat per l'Associació Cultural El Breny

Nº 1 Juny 2016

Instal·lacions de la fàbrica de Cal Soler a la dècada dels 60 (Arxius Joan Corrons)

Una història vinculada al tèxtil

Sant Vicenç de Castellet esdevingué una de les localitats més mareades pel tèxtil català. Factors com ara la logística, amb l'arribada del ferrocarril de Barcelona a Saragossa l'any 1859 i la beneficiosa proximitat del municipi al riu Llobregat, varen fer que els seus habitants disposessin d'una forta vinculació amb el món dels teixits. **Pàgina 7**

LES CLAUS
DE ST.VICENÇ

Av. Secretari Canal, 41 - www.lesclaus.net

08295 Sant Vicenç de Castellet

Tel. 93 833 18 81 - info@lesclaus.net

REFERÈNCIA 2014
CASA ST. VICENÇ (ZONA BOSCA)
80 m² - 3 habitacions (1 doble, 2 individuals), 1 Aseo,
Terrassa, Garatge, Certificat Energètic: Disponible,
Consum d'energia (E) 94 kWh / m² a, Emissions (E) 217
kg CO₂ / m² a. PREU 39.000€

**DESTACATS
DEL MES**

REFERÈNCIA 2014
PIB A ST VICENÇ (ZONA CENTRE)
67 m² - 60,52 m², 3 habitacions (2 Dobles, 1 individual),
1 Aseo, Terrassa, Conservat, Certificat Energètic: En
tràmit. PVP 35.000€

Entrevista

Joan Corrons

Nét de Josep Corrons, impulsor de la indústria tèxtil a Sant Vicenç de Castellet

En Joan Corrons és descendent d'una de les famílies més influents en la història del nostre poble. Nét de Josep Corrons, impulsor de la indústria tèxtil a Sant Vicenç, el seu cognom va lligat a progrés i evolució. L'arribada de l'empresa creada pel seu avi va suposar una realització que va transformar el poble en un municipi viu, ple d'oportunitats i d'opinions. Parlem amb ell de com va sorgir l'empresa Hilados y Tintes Soler, dels seus treballadors i de tota una època en general.

Parla'ns de la història de Cal Soler i el tèxtil...
El meu avi, Josep Corrons Bigorra, va ser qui va iniciar el projecte de la "Algodonera Catalana" a les instal·lacions de Cal Soler a Sant Vicenç, treballant la des de Terrasa el 1912. La història de la fàbrica es pot dividir en dos períodes: de 1912 a 1936 i de 1939 en endavant, amb una important aturada durant la guerra, després de la qual va passar a dir-se "Hilados y Tintes Soler". L'època de la postguerra va ser complicada, però es van anar construint noves màs i es va créixer de forma exponencial. A Sant Vicenç treballaven les màs i els indians en diferents colors, cosa que va donar feina durant molts anys a famílies del poble i vinyades de fora.

Quin paper tenia Hilados y Tintes Soler S.A a Sant Vicenç?

Era la fàbrica més important i donava feina a més de 550 persones. A més, indirectament va fer créixer el poble a través dels transports, les dues línies de tren i les oportunitats laborals que van permetre a moltes famílies establir-se al poble, comprar-se una casa i evolucionar. Els seus eren petits, els normals de l'època, però es feien moltes hores extra. A més, aquí hi treballava el pare, la mare, el fill, la germana, el cunyat... I això significava que a les cases entraven diners, en gaudíem i, en conseqüència, en movíem. Van aparèixer botigues, supermercats, cinemes... Va ser un motor bàsic i decisiu pel poble, juntament amb altres fàbriques que van anar apareixent. El tèxtil, en general, va convertir Catalunya en una potència econòmica.

I com era el dia a dia d'aquestes famílies treballadores a la fàbrica?

Hi havia tres tornos de 6 a 14 h, de 14 a 22 h i de 22 a 6 h, amb mitja hora per menjar. Uns 15 minuts abans del final de cada torn sonava una sirena, coneguda per nos, que avisava del canvi. La feina era monòtona, física i dura, ja que les primeres màquines tèxtils necessitaven molta atenció del personal. A més, els sistemes de condi-

Joan Corrons explica amb emoció els seus records a la fàbrica de Cal Soler.

Quines seccions tenia la fàbrica?
La primera era la preparació de les barreges de les matèries. La segona els botons, on es feien les obrertes, barreges i preparacions de seles. Aquesta secció alimentava a les candes, una etapa molt dura pels operaris on hi havia molt risc de fer-se les mans. Aquí s'obrenia un primer fil gruixut i a la resta de seccions s'anava apilant. Als matans es barrejaven diferents becs de les candes fins a arribar a les matèries, d'on sortia una cinta molt estreta. Seguidament s'arribava a les continues i selfactines, d'on sortia el fil. L'apuntat d'acabat s'iniciava amb el tancament i pugat amb mànders i pargadons, seguit del doblet i remot. Per acabar es feia un restat del producte final i s'embalava.

Quines eren les diferències laborals entre homes i dones?
A les primeres seccions i als processos d'embaratge menys hi havia homes perquè eren feines molt físiques. Des de la secció de matans en endavant ja hi havia dones, sobretot a mestres i continues, ja que era una feina molt més petada i detallista que necessitava més sensibilitat. També hi treballaven els meus joves, primer com a ajudants i després com a professionals. A mesura que van anar passant els anys, l'empresa oferia formació tant per nos com per adults i es permetia anar canviant de secció.

Com definíeu la vida dels treballadors en aquella època?

La gent treballava molt, de dilluns a diumenge. Sant Vicenç tenia la sort de no ser una colònia i comptava amb diferents opcions socials. La gent entrava i sortia, no es passava 24 hores al mateix lloc, podia fer diferents activitats, esports, viatges... Però les condicions laborals, als començaments, no eren fàcil. El fet de comptar amb línies de tren també va permetre moviment constant.

La fàbrica organitzava activitats pels treballadors?

Sí, moltes. Inclús es va crear un equip de bàsquet. Hiladíssol. Es feien sortides culturals i recreatives, excursions a altres fàbriques, concursos de competició entre seccions i entre treballadors, se celebraven festes vistes com la dels Reis per les festes de Nadal, còfertes avorrits sobòs... De totes maneres, al mateix poble es feien ja activitats per la població que permetien tenir una vida social fora de l'empresa. Però un dels millors avantatges va ser la creació de l'Economia Laboral Tèxtil amb preus especials per als treballadors de la fàbrica, que s'ubicava als locals de l'actual Spat.

Interior de les instal·lacions de Cal Soler al moment de la dècada dels 30 (Arxius Joan Corrons)

El Ferrocarril

Una història en moviment

Les primeres màquines tèxtils es caracteritzaven per la seva rigidesa, comportant molts fregaments (Arxius Joan Corrons)

La fàbrica tenia cert component social, doncs?

Sí, sobretot en l'època de la postguerra on hi havia moltes persones amb problemes polítics... En aquell moment, gairebé tota la gent del poble tenia relació amb la fàbrica, encara que no hi treballava tenia familiars o amics molt propers que sí que ho feien. Tothom hi tenia una ent-

mació que va portar el poble a un creixement esplèndid. Sí, bé és cert que era una època amb classes socials molt marcades, on hi havia moltes diferències entre uns i altres, el respecte era fonamental i cada persona ocupava el lloc que li corresponia.

Nina Jareño

Però mentre creixien les fàbriques de Cal Soler (Arxius Joan Corrons)

La història del ferrocarril a Sant Vicenç de Castellet comença l'any 1858, quan va arribar el tren procedent de Barcelona que, en aquell moment, finalitzava a Manresa. Les obres ja s'havien cap a Lleida, ja que la línia havia d'arribar a Saragossa, però per la "Compania del Ferrocarril de Barcelona a Saragossa", que posteriorment va passar a mans de "Camino de Hierro del Norte".

Hi havia una primera secció de quatre trens al dia entre Barcelona i Manresa, arribant finalment a Saragossa l'any 1861 i inaugurat pel Rei Alfons XII. A partir d'aquesta data era inaugurada, el ferrocarril va començar a agitar una importància notable, ja que era una de les principals rutes que unien la costa Mediterrània amb el Cantàbric, amb relleus també cap al centre d'Espanya i Galícia. Aquesta línia, primer el d'una solvia, es va anar convertint en "el Ferrocarril del Norte" en via doble fins a arribar a Manresa.

Una feina que va donar gran importància ferroviària a la nostra vila va ser la construcció de l'important dipòsit de locomotores de vapor, ara desaparegut, motiu per la "Compania del Norte" que havia decidit fer la nostra línia de Barcelona fins a Manresa. Aquí, a Sant Vicenç, es demora el fil·la a les locomotores elèctriques dels trens que venien de Barcelona a les locomotores de vapor necessàries per construir el vinge fins a Lleida i Saragossa.

Cal destacar, com a fet ferroviari més notable, que l'any 1924 la CGFC ("els Catalans") va prolongar la seva línia que finalitzava a Martorell fins a Manresa, creant estació a Sant Vicenç de Castellet. Aquesta línia, de via estreta, creava una altra connexió cap a Barcelona, el Ripollès i el Pirineu, així com fins a les vistes de Sòria, Segòria i Figols, de gran tràfic minier. Per aquesta raó es va crear una important connexió anomenada ARES, per transbordar l'important tràfic de menaderies minera als vagons de via ampla de Lleida.

Joan Sánchez Costantí (ASVICAF)

ESTRUCTURAS METÁLICAS
ARQUÉ
Solada Riera, 1, 08291 Sant Vicenç de Castellet (Barcelona)
T: 93 833 11 00 | F: 93 833 11 01 | info@arquemetal.com | www.arquemetal.com

FERRETERIA 5K
C/ Gran, 46 - 08295
St. Vicenç de Castellet
Tel: 93 83 01 46 49
ferreteria5k@gmail.com

FARMÀCIA
E. Figols
Estrella Figols Grauvalledó
Plaça de l'Ajuntament, 7
Tel: 93 833 14 00
08295 Sant Vicenç de Castellet
Barcelona
farmaciafigols@comcast.net

GARATGE PONT
50 ANYS
1966-2016
CARRETERA VELLA 41
SANT VICENÇ DE CASTELLAT
08295 Sant Vicenç de Castellet
93.833.10.60 - 93.833.10.60

Bar Restaurant **33**
el 33
Carrer Gran, 33
Tel: 93 833 02 12
Sant Vicenç de Castellet

Dolceria BACH

La societat del Vapor

Un pas de gegant: del món rural a l'industrial

U ja imagineu un Sant Vicenç amb només tres carrers, poc més de 200 habitants i ple de vinyes! Doncs aquesta descripció ben bé podria correspondre al Sant Vicenç de fa uns 150 anys. Aquest escenari, però, va canviar radicalment en poc temps degut principalment a dos motius: l'arribada del ferrocarril, que facilitava una comunicació ràpida amb Manresa i Barcelona, i l'establiment de la indústria tèxtil a les ribes del riu Llobregat. Durant l'últim terç del segle XIX, aquests factors van generar una autèntica revolució al municipi, que gairebé va quadruplicar el nombre d'habitants en només deu anys. Va ser llavors quan Sant Vicenç va començar el seu procés d'industrialització i va viure un important creixement demogràfic i social.

Fàbrica Gargallo i Juny (1920). Imatge cedida per Jordi Joan (Arxius Comarcal de llobregat.cat)

El tèxtil i el ferrocarril van atreure un gran nombre de treballadors, i es calcula que l'any 1890 Sant Vicenç ja comptava amb una població de 1.429 habitants, dels quals pràcticament la meitat eren obrers. En aquests sentits, podem dir que la immigració sempre ha estat un factor important al municipi. En aquella època, els nouvinguts eren sobretot catalans provinents de poblacions properes (Castelló, Reüllers, ...). I també gent d'altres localitats pròximament industrialitzades, don probablement procedien els tècnics i els especialistes necessaris per a la indústria tèxtil. Aquesta manifestació obrera va implicar l'obertura de nous comerços i, entre 1880 i 1890, apareixen algunes botigues de queviures, quatre tavernes i una orxateria. Sant Vicenç també comptava per primera vegada amb els serveis d'un farmacèutic (1868), dos expedients, dos sautes, quatre fusters, quatre fusters, un llaurer i dos barbers. A més, és durant aquest període any del segle XIX quan es comencen el primer plaig de pous (1868) i un vigilat nocturn (1872), també planteja la necessitat de mantenir l'ordre públic amb la presència de policia municipal (1867) i, posteriorment, amb la construcció d'una caserna de la Guàrdia Civil (1916).

Aquesta societat en constants i ràpida transformació s'allunya cada vegada més del món rural de tradició agrícola que havia estat. Paral·lelament, les diferències entre el dia a dia dels treballadors i el dels patrons eren molt evidents. Massat i Van apàterien amb força dues classes socials ben diferenciades: burgesia i proletariat que, en moltes ocasions, van protagonitzar forts confrontaments i revoltes. Així, el procés d'industrialització sarriennès també és un període furiós de lluites obreres, algunes en forma de vaga, que reivindiquen la millora de les condicions laborals dels treballadors, com ara els horaris i l'edat d'ingrés a les fàbriques, ja que alguns nens i nenes hi treballaven des d'altres dels 10 anys. D'altra banda, era ben habitual que les

dones i les nenes tingueren una força més baixa que els homes i els nens, tot i que, a l'hora de la veritat, feien feines molt semblants. Per veure per als drets de tots els treballadors, es va crear una federació local del sindicat "Les tres Claves de Vapor", que era una societat obrera creada a Barcelona poc després de la Revolució de Setembre de 1868 i que acollia els tres rams de la indústria tèxtil: filadors, teixidors i jorners.

La diferència de classes socials també es va anar fent evident als camps, on cada vegada més la propietat de les terres es concentrava en poques mans, mentre que la feina es diversificava molt i la treballaven moltes persones. En aquella època, tot i que el percentatge de gent que es dedicava a l'agricultura ja era molt inferior al de períodes anteriors —en part, perquè molta gent va començar a treballar a les fàbriques tèxtils, però també per l'arribada de la plaga de la fil·loxera, a finals del segle XIX— el sector agrari suposava encara un dels motors econòmics del poble.

Fer un viatge en el temps i recuperar el procés d'industrialització sarriennès permet entendre una mica més com era la vida de treballadors i patrons. Segurament, si ens hi fem bé, encara ara podem trobar alguns vestigis i empremtes que ens recreen a aquell Sant Vicenç que va créixer de cop i que va anar canviant els seus orígens rurals per un futur industrial.

Enric Huguet

Edició Associació Cultural El Brey

Redacció:
Nora Jordà, coordinadora
Tudí Ferrer, Enric Huguet, Jordi Joan, Susanna Jordà, Tània Comas
Comissió d'Edició: Pòl
Disseny i maquetació: Marc Pla
Publicitat: Anna Jorquera
Equip Directiu:
Jordi Joan, president
Enric Huguet, Josep Maria Vinyardell
Valentí Casero, secretari
Susanna Jordà, tinenta

EL BREY

Nemesi Andreu, Rosa Argandoña, Jordi Llong, Jordi Tello, vocals
Col·laboradors:
Associació Sant Vicenç de Castelló, Amics del Ferrocarril
Efectes d'aportació excepcional i la seva distribució gratuïta són possibles gràcies a la col·laboració dels patrocinadors.
Redacció i administració: Cal Soler, Local 2, Sant Vicenç de Castelló. Mòbil: 616 616 616. Email: elbrey@gmail.com. Edició: 93 833 21 77

Qui perdalgua persona dubitativa
anomenat de plomilles ortopediques
Vistes a domicili

MARCA Bona feia del capçal 107
C/ Oribenç 476,
81, Vilatorrada de Castelló
Tel. 93 833 31 26

MULTIHOGAR M. PLANELL, SL
01-01-2008

GRUP **LINEA**
www.gruponline.com
multiplanell@gmail.com

C/ Driest, 7,
Sant Vicenç de Castelló
08039 Barcelona
TEL: 938 202 994
FAX: 938 204 332

FARMÀCIA
R. GIMFERRER

Carner Gran, 34 - 38295 SANT VICENÇ DE CASTELLÓ
Telèfon 93 833 02 55 - farmaciagimferrer@gmail.com

PERRUQUERIA
UNISEX
SONIA
691.81.99.48

FACTORY TRAVEL
DE
SANT VICENÇ DE CASTELLÓ

ANTONI CALVERAS FUSARJAS
antoni@fusarjasempreses.com
938 816 31 19

Corredoria
D'ASSEGURANCES
PUJOL

Gran, 62 - Tel Fax 93 833 20 84
38295 SANT VICENÇ
DE CASTELLÓ
www.asseguramspujol.com

òptica **Stigma**

Carner General Prim, 5
Sant Vicenç de Castelló 08295
Tel. 93 833 55 40
optica@stigma.cat

La pagesia en temps d'industrialització

Emilia Giralt Costa als seus 99 anys recorda com era la seva vida quan era petita, i fins i tot, la dels seus pares just abans que ella nasqués. La seva família es dedicava a la pagesia en els temps en què el món rural era el motor del poble. Els seus pares, Magí Giralt Molerach i Carme Costa Viladoms eren masovers de Ca n'Estevanó al terme de Castelló, però pertanyent a l'ajuntament de Sant Vicenç de Castelló. Una casa de pagès situada al Serrat de la Beguda, on també eren veïns van Valent, Cas Jorpe de la Mantanya, Cal Simó i Cal Grava.

Emilia Giralt davant de Ca n'Estevanó

"Els masos eren molt lligats a un tipus d'apofitejament del terreny basat principalment en el cultiu de la vinya i de cereal, que han marcat diferents etapes històriques així com l'evolució de tot el municipi". (Matia del Agua Costes Eila, Inventari Patrimoni Cultural de Sant Vicenç de Castelló. Memòria tècnica, octubre 2004, Pàg. 71).

A casa seva tenien bori, vinya i bestiar i treballava la terra: l'abocació i no passaven gaire penúries. Tal com l'Emilia ens explica: "De rics no ho erem. No ho hem sigut mai, però teníem el que necessitàvem per viure". L'Emilia tenia dos germans més grans, en Jaume i en Francesc, i recorda que tots ajudaven a casa. La mare era encarregada de les rangueres de cana i d'alimentar el bestiar, i el pare i els germans duien l'hort, les vinyes i la distribució dels aliments que cultivaven. No tenien electricitat i s'abastaven amb llum de carbó i espelmes, tampoc tenien ràdio, però les estones d'esbarjo les passaven anant a ballar o jugant al cartre. Una de les passions que recorda l'Emilia dels seus pares i germans era anar a buscar bolets al bosc de l'Oba; i captar peixos i omolls. Així de caçar, l'Emilia mai ho ha practicat, però anar a buscar bolets des que tenia 6 o de tot fins a l'any passat, que donar fer que ho ha fet sempre.

Ca n'Estevanó

"La part central i més antiga de la casa consta de planta, pis i golfes. Està edificada en un desnivell, la qual cosa fa que les façanes nord i sud donin a dos nivells diferents de l'edifici. A banda i banda de la façana s'observen les dues ampliacions que s'hi van fer al mas. Segons la documentació, la planta consta de dues cunyes cobertes amb volta. En aquesta planta hi havia el celler i una botiga que comunicava amb la finca que es troba al costat rectangular que es va afegir a la banda oest del mas, pel que fa a la planta baixa." (Patrimoni, Nàvia, maistdeliberat-llobregat.cat, 2013).

En l'actualitat també es conserva el safarig tal com era quan l'Emilia hi vivia. També hi ha el pou on s'abastien amb aigua.

Agrair als actuals propietaris del mas, en Jorpe i la Laura, per la seva hospitalitat quan vam anar a realitzar les fotos. Han agraït i conservat de manera excel·lent aquesta masia que data del segle XVIII. També a la Núria Pratolosa per la seva investigació sobre els masos al Bages i posterior informació de gran interès.

Tudí Andreu

A Sant Vicenç de Castelló, hi ha un CENTRE DE REHABILITACIÓ FUNCIONAL. "SAIBELA", on hi podeu gaudir i rebre els tractaments de Rehabilitació que us calgui!

Si heu patit un accident de trànsit, accident laboral o patiu alguna malaltia professional, sapigueu que en el cas de necessitar tractament de Rehabilitació Funcional (pauat pel mestr), NO us cal desplaçar-vos amb el vici-i-plu de la companyia asseguradora, us l'aplicarem a Sant Vicenç de Castelló.

Actualment ja treballam per a varies companyies d'assegurancs i mitjàs d'accidents i malalties professionals. Fem tractaments "PREVENTIUS" per a evitar l'absentisme laboral per a les empreses. Un equip d'uns de professionals i especialistes us atendran d'una manera personalitzada.

C/ Gran, N°59 -b- Tel. - 93 833 21 77 - email: saibela@movistar.es

- Massatges
- Drenatge Limfàtic
- Rehabilitació Funcional (a domicili)
- Electroteràpia
- Magnetoteràpia
- Osteopatia

JL
JORDI LARGO
FOTOGRAF
C. GRAN, 47 BXS
08295 ST. VICENÇ DE CASTELLET
TEL. 93 833 20 00

cal RUSSO'S
Just food
47 DONOSTIA TRIAIA, 48
TEL. 93 833 13 00
ST. VICENÇ DE CASTELLET

FARMÀCIA TORRAS

Tu ventana de la moda
canigat
Molins de Noya, 114 016
08295 ST. VICENÇ DE CASTELLET
TEL. 93 833 20 00

Agenda

Dissabte 4 de juny

10 a 20:00h
Comerç i Mercat de productes alimentaris i artesanals.

10:30 a 13:30h
Jocs Tradicionals. Carrer Gran (primer tram)
18 h Inauguració de la 8a Fira del Vapor i Exposicions.
Música, poesia i curtmetratge de la Fàbrica Saler.
A l'Espai Aterreu

19:00h
Llegendes, rondalles i trifalgues de Sant Vicenç i del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, pel rondallaire Cesc Serran.
Plaça de l'Ajuntament

20:30 a 22:00h
El Espectacle: esportacle únic, Cercavila, teatre al carrer i humor de com es divertien els sanvicencs quan es casava un vèdu.
Sorrida: Plaça de l'Ajuntament

22:00h
Tasts del Vapor. Cançons de Taverna, per Bullaroc.
Plaça Clavé

23:00h
Concert-Balls d'Envelar per la Cobla Mediserrània.
Plaça Clavé

Diumenge 5 de juny

10 a 20:00h
Comerç i Mercat de productes alimentaris i artesanals.
Mostra d'oficis tradicionals: el tiball.
Ruta turística guiada: "Origen".
Horaris: 11:10 h / 13 h / 18 h / 20 h
Sorrida: Carrer Gran (primer tram)

10:00h
Missa cantada en llengua llatina. "Missa Brevis" de Joseph Haydn, per la Coral Al Vent.
A l'Església Parroquial

10:30 a 13:30h
Jocs Tradicionals, per Àlex Rigol.
Plaça dels Farmacèutics Gelabert

11:00h
Concert - Tàllet de Dances Tradicionals.
Pep Lizandea, acordions, i Elies Porter, violoncel.
Plaça Clavé

11:30h
Cercavila per Pika-i e els Bastoners d'Artes. Balls amb violí.

12:00 a 14:00h
L'hora del vermut, per Cal-4-viu.
Teatre Societat Casal l'Estrella

12:30h
Excentricacions teatrals d'època, pels carrers. Grup Quèstió de 4

17 a 20:30h
Jocs Tradicionals, per Àlex Rigol.
Plaça dels Farmacèutics Gelabert

18:00h
Mostra de balls tradicionals, per l'Escola i el cos de dansa de l'Esbart Dansaire Sanvicenç.
Plaça Clavé

18:30h
Cercavila, pels Geganters de Sant Vicenç de Castellet.

19:00h
Teatre: "Soroll de Telers", per Artesana.
Espai Aterreu

20:30h
Circ, a càrrec de la jove companyia Hotel localndi.
Obra "Esquerdas". Premi Zirkolka com a Millor Espectacle de Circ de Catalunya 2015.
Plaça Clavé

Vista de la fàbrica de Cal Saler als anys 80

Maria Balcells Fou, Salvadora Fou, i Carme (Catalda per Joan Bach)

El principal vincle de la vila amb les filatures i inicia de forma laboral, quan les filabriques aportaven una arribada massiva de treballadors. La majoria d'ells, diposats a quedar-se a la zona i a desenvolupar-hi la seva vida en aquest terme municipal. Els obrers deixaven el camp per la ciutat i aquesta mobilització es portava a terme per tal de cercar noves oportunitats, pel que fa a treball i diversió i per evadir-se així de les dures tasques que els esperaven a les filabriques. Així mateix, el segon vincle dels nouvinguts a Sant Vicenç de Castellet amb el món de les filatures es portà a terme de forma lúdica.

A partir d'aquest moment s'anaren formant nous grups de treball, nous grups d'amistat i confiança els quals operaven l'arribada del temps lliure amb cançons per tal de rentar-se el moment, però aquest cop fora de la fàbrica. D'aquesta forma, a poc a poc es van anar desparant noves necessitats com ara la desconnexió i noves aficions com ara el ball, el teatre, el canó i els cafès... que obligaven als assistents a lluir els seus millors conjunts.

La industrialització també aportà molta més riquesa a la zona de la Catalunya Central, fet que va permetre als habitants de la regió poder destinar una quantia monetària molt més elevada a l'hora de vestir. D'aquí

també en naixen l'obedi del saure, figura molt important en aquell moment per tal de poder confeccionar noves peces de roba, al gust de cada consumidor.

Progressivament, també varen anar canviant les tonalitats en els vestits. Fins ara havia predominat el negre, ja que un vestit en aquesta tonalitat servia per a totes les ocasions des d'una celebració elegant a un enterrament i també podia ser utilitzat per totes les temporades, incloent-hi els períodes de dol. Al llarg d'aquests anys, no vharie sortir gaire dels colors fucsins, els quals demostren tristesa.

Amb l'arribada de la industrialització la societat va anar prosperant i modificant així la seva indumentària. Alhora es començava a lluir colors més vius per tal de comunicar plaer i alegria. En some permetria que les persones poguessin deixar enrere el vestit negre com a única opció, feien en compte que disposaven d'una ingressió molt més elevada i es podien comprar més conjunts on les peces disposaven de tonalitats més diversificades i de confeccions molt més extravagants i originals.

A poc a poc, la roba dels treballadors va deixar de ser tan simple, es varen començar a lluir els vestits i també els complementos, així mateix els conjunts resul-

taven més elaborats. Tots aquests detalls demostraven el culte al cos i les grans que tenien els habitants de la localitat per esdevenir els més distingits del ball, del teatre o dels cafès.

Es pot afirmar que la localitat sanvicençesa sempre ha crescut plenament arrelada al treball. Les façanes d'aquests edificis van donar peu a una societat que sentí les filatures com un company de vida, que malgrat el pas del temps encara segueix vigent i que encara ara es respira ubicat com a una zona de la Catalunya central plenament arrelada al món del tèxtil.

Joana Trullas

AUTOESCOLA AUTO PRACTIC
Plaça Clavé nº 1 Ter 1a3 Sant Vicenç de Castellet
Tel. 93 833 47 43 / 908 17 44 76 @
www.autoescolaautopractic.com

el Celler
ROSET
EL REBOST
ROSA
La Grangeta
Esmorzars Pizzes Tapes Plats combinats
De diàlum a dijous de 7:00h a 22:00h
Divendres i dissabte de 7:00h a 00:00h
C/Gran, 60 - 08295 Sant Vicenç de Castellet
Tel: 93 833 32 47

crozell (15)
Codina
Little Pizzas
Cafeteria-Bar Bonachera
Kebab Pizzeria Bar Ali
MONTSERRAT
Quersale Givalt
POU BETA GASTRO KITAS CASTELLET

L'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet

Us desitja una **Bona Fira del Vapor**
i us convida a *participar* de tots els actes.

Segell de l'Ajuntament
vigent el 1939

Font: Arxiu municipal

www.firadelvapor.cat

ORGANITZA:

Ajuntament de
Sant Vicenç de Castellet

COMISSIÓ DE LA
FIRA DEL VAPOR

COL·LABORA:

